

ÎNCHEIERE

23 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului

Judecătorii:

Tatiana Vieru

Valentina Clevadî

Oleg Sternioală

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Serghei Caplițchii împotriva deciziei din 21 octombrie 2015 a Curții de Apel Chișinău, adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Serghei Caplițchii împotriva Centrului orășenesc de creație tehnică a elevilor al Direcției generale educație, tineret și sport a Primăriei mun. Chișinău cu privire la anularea ordinului de eliberare din funcție, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absență forțată de la serviciu, încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă:

La data de 01 decembrie 2014, Serghei Caplițchii a depus cerere de chemare în judecată împotriva Centrului Orășenesc de Creație Tehnică a Elevilor al Direcției generale educație, tineret și sport a Primăriei mun. Chișinău solicitând recunoașterea ilegală a ordinului de eliberare din funcție nr. 66-P din 25 august 2014, emis de către directorul Centrului orășenesc de creație tehnică a elevilor al Direcției generale educație, tineret și sport, încasarea salariului pentru absență forțată de la serviciu în mărime de 7634 lei, a prejudiciului moral în mărime de 4167 lei și a cheltuielilor de judecată în mărime de 350 lei.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că la data de 01 octombrie 1991, prin ordinul nr. 161 din data de 30 septembrie 1991 a fost angajat în Centrul orășenesc de creație tehnică a elevilor ca șef de cerc.

Susține că, la data 30 august 2014, directorul Centrului orășenesc de creație tehnică a elevilor, fără motiv, prin ordinul nr. 66-P din 25 august 2014 l-a concediat în baza art. 301 alin.(1) lit. c) Codul muncii.

Consideră că a fost concediat ilegal, din motiv că la data 23 noiembrie 1986, prin ordinul nr. 094 din 15 septembrie 1986, a fost transferat în rezerva Forțelor Armate în legătură cu stabilirea pensiei pentru vechime în muncă. Pensie pentru limită de vîrstă nu i-a fost oferită.

Menționează că, din motivul demiterii ilegale din funcție, pîrîtul este obligat, conform art. 90 Codul muncii, să-i plătească pentru perioada de absență forțată de la muncă, începînd cu ziua următoare a zilei de concediere, compensanții bănești

pentru prejudiciul moral cauzat rezultând din starea de stres, depresie, insomnie și boli cronice, de altfel și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 21 aprilie 2015 a judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Serghei Caplițchii împotriva Centrului orășenesc de creație tehnică a Elevilor al Direcției generale educație, tineret și sport a Primăriei mun. Chișinău cu privire la anularea ordinului de eliberare din funcție, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absență forțată de la serviciu, încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

Prin decizia din 21 octombrie 2015 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul depus de Serghei Caplițchii și s-a casat hotărârea din 21 aprilie 2015 a judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, fiind pronunțată o nouă hotărâre prin care s-au respins ca fiind tardive pretențiile lui Serghei Caplițchii înaintate conform cererii de chemare în judecată.

La data de 22 ianuarie 2016, Serghei Caplițchii a declarat recurs împotriva deciziei din 21 octombrie 2015 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În susținerea recursului s-a invocat că constatările instanței ierarhice inferioare contravin circumstanțelor pricinii, deoarece a făcut cunoștință cu ordinul de concediere la data de 05 septembrie 2014 și nu la data de 25 august 2014, cum indică instanța de apel.

În acest sens, consideră eronată concluzia instanței de apel privind depunerea cererii de chemare în judecată cu depășirea termenului de prescripție.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost adoptată la 21 octombrie 2015, iar Serghei Caplițchii a declarat recurs la data de 22 ianuarie 2016.

Materialele pricinii atestă că decizia contestată a fost expediată părților la data de 25 noiembrie 2015, conform scrisorii de însoțire (f.d.100), însă date despre recepționarea acesteia lipsesc.

Astfel, instanța de recurs consideră că recursul declarat la data de 22 ianuarie 2016 de către Serghei Caplițchii, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Serghei Caplițchii, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Serghei Caplițchii nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Serghei Caplițchii ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se recunoaște inadmisibil recursul declarat de Serghei Caplițchii împotriva deciziei din 21 octombrie 2015 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Tatiana Vieru

Judecători

Valentina Clevadî

Oleg Sternioală